

Izložba:

Zograf u Zagrebu

Ovih dana šetači zagrebačkim ulicama mogu da razgledaju crteže Aleksandra Zografa inspirisane televizijskom serijom *Bitange i princeze* i sa Zidnih novina saznaju šta se desilo junacima ove popularne serije. Projekat je realizovan u saradnji sa udruženjem Bacači sjenki

Na osam lokacija u centru Zagreba, u staklenim vitrinama koje su nekada pripadale zagrebačkoj Kinoteci, prolaznici će od 16. aprila biti u prilici da razgledaju Zidne novine opremljene Zografovima crtežima inspirisanim TV serijom *Bitange i princeze*, pod okvirnim nazivom "Gde su, šta rade?". Ovaj projekat Aleksandra Zografa realizovan je u saradnji sa udruženjem Bacači sjenki, a "Vreme" ga od ovog broja prenosi u dva nastavka (vidi strip na strani 60-61). O tome kako je došlo do realizacije ove zamisli, Aleksandar Zograf je objasnio u kominikeu Bacača sjenki:

"Volim da razmišljam da je moj rad na stripu povezan sa istraživanjem stvarnosti, pre nego fantaziranje. Ponekad se bavim ilustriranjem starih i zaboravljenih članaka iz novina, ponekad crtam beleške sa putovanja, a devedesetih sam crtao nestvarnu realnost života u Srbiji. Uglavnom, bavio sam se stvarnošću na jedan, uslovno rečeno, dokumentaristički način, po mogućnosti ne i lišen humora. Čak i kada sam nastojao da u stripu zabeležim snove, bili su to istinski doživljaji iz snova – tako sam usavršio i različite tehnike da bih što bolje zabeležio projekcije iz snova i hipnagogičkih vizija. I uprkos fantazmagoričnosti prizora iz sna, bile su to duboko proživljene fantazmagorije, a ne maštarije. Za razliku od mog faha, "stvarnosnog" stripa, televizijske serije su nešto potpuno drugačije – to je *fikcija*, drugi medij, drukčija pravila. Priznajem da ne poznajem dovoljno taj medij, niti sam naročito zainteresovan, ako se stave po strani retki izuzeci kao što je *Monty Python Flying Circus*, recimo. Ipak, pre neku godinu mi je pažnju privukla serija *Bitange i princeze*, prikazana između 2005. i 2010. godine na HRT-u, i emitovana na brojnim televizijama u regionu, uključujući i one u Srbiji. Serija je delovala ubedljivo zato što je bila oslobođena pretencioznosti, dok je humor bio pun popkulturnih referenci, univerzalan uprkos što je nepogrešivo lociran u realitet hrvatskog društva tog vremena. U poređenju sa serijom *Bitange i princeze*, skoro svi ostali televizijski proizvodi nastali u postjugoslovenskim prostorima delovali su nekako kruto, provincijalno, i bez trunčice smisla za ironiju, a kamoli autoironiju. Zato sam tokom boravka u Zagrebu krajem 2015. godine sreo autora serije Gorana Kulenovića, nejasno zamišljajući da na osnovu njegovog dela kreiram svoj prilog za Zidne novine, kao deo projekta Bacača sjenki. Goran je sugerisao koncept "Gde su, šta rade?", i tako sam krenuo da razmišljam na temu šta bi danas moglo da se dešava sa junacima serije. Bio je to zanimljiv eksperiment, s obzirom na to da se nikada nisam tako eksplicitno bavio smišljanjem fiktivnih sižea, a u nastojanju da se držim autentičnog kulturnog miljea serije, svi dijalozi su na hrvatskoj leksičkoj varijanti."

Inače, udruženje Bacači sjenki sebe definiše kao "neprofitnu međunarodnu umjetničku i produkcijsku platformu za promišljanje intermedijalnih umjetnosti posebice u području njihove primjene u urbanim prostorima. Zidne novine vidljivi su dio kontinuiranog istraživanja Bacača sjenki o promišljanju grada, javnom i privatnom prostoru, urbanitetu, suživotu i identitetu. Zidne novine istraživačkim pristupom služe kao medij kojim grad komunicira sa svojim stanovnicima; putem kratkih priča one povezuju mjesta, ljude i događaje sa slučajnim i namjernim prolaznicima."

R. V.

Copyright © 1998-2017 Vreme, Beograd